

Τῆ ΚΕ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου. (†390)

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ
ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος 4/9 Παφ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σακου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου
ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυριε ε κεκρα
ξα προς σε ει ει σακου σο ο ον μου ου
προσχεστη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ως μου εν τω κεκρα γε ναι με προς σε ε ε
ε ει σακου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

Κατευθυνθη η η τω η προ ο ο σε ευχη
η η μου ως θυμιαα μαα α ενωω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις των χει ει ρων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σακου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ηου Κυριε φυλακην τω στοματι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ₉

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας Δ ₂ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π ₉

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν π και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π ₉

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ₉

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των Δ ₂ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των π ₉

Aκου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν Δ ₂ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π ₉

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην π ₉

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^π₉

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π₉

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^Δ_{δλ} και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^π₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ^π₉

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ_{δλ} συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^π₉

Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ^π₉

Ρ υσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ^Δ_{δλ} ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ^π₉

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου ^Δ_{δλ} του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ^π₉

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι ^π₉

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^π₉ Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Ἰστώμεν στίχους Γ', καὶ φάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται ^Χ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Π α τερ Γρη γο ρι ε τα σα χει λη ἄχ ο προ ξε νος

της λη θης τα φος ε κα λυ ψε Θε ο λο γι ας γαρ

α νε δει χθης στο ο μα ευ σε βει ας δο γμα τα και

νυν τη οι κθ με νη φε γγο με νος δι ο ι κε τευ ε

δω ρη θη η ναι ται αις ψυ χαι ση μων την ει ρη νην και

το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^Χ η λ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ ρι ον

Π α τερ Γρη γο ρι ε σο φως της σα ρ κος ε ξε κλι

νας ^π το δυ σμε νες και ε πι βλλον ^π ς ρα νο ο δρο μω

τε ^π ε πι βασ τε θρι ιπ πω ^Δ α ρε των ο χη μα τι ^π

α νεπ της προς το καλλος το αρ ρητον ^π ς εμ φο ο ρσ με

νος ^π νυν βρα βε ευ εις ταις ψυ χαις ημων ^Δ την ει ρη

νην και το με γα ε ε λε ε ος ^π

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^Χ ^Δ ^Δ ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ^Δ

Π α τερ Γρη γο ρι ε Θε ς ^Δ και αν θρω πων γε γο

νας ^π πι στος με σι της τη χα ρι ρι ^π και νυν ευ ι λα

τον ^π ευ παρ ρη σι α α στοις ^Δ προ σευ χαις τι θεις η

μιν ^π Χρι στον μη δι α λι πης προς Κυ ρι ον ^π πρε σβευ ων Ο

σι ε ^π δω ρη θη η ναι ταις ψυ χαις ημων ^Δ την ει

ρη νην και το με γα ε ε λε ε ος ^π

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ποίοις εὐφημιῶν. Ἦχος ^Δ Δι - θ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δ ^Δ ^Δ εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αυ του
 ε ε ευ τε εν ι ε ρει ει ειεις με ε ε
 λε ε ε ε σιν ευ φη μη η σω ω ω με εν
 το ον θε ε ε η γο ο ρον το γρη γο ρον ο ομ
 μα α το τη ης χα α α ρι ι ι ι τος και παν σο
 φον στο ο μα α α τϛ Πνε ευ μα α α α τος τον λαμ
 προν φω στη ρα οι οι οι κϛ με ε νης το με ε
 γα της Εκ κλη σι ι α ας πε ρι ι η η χη η η
 η μα το κλε ε ος ορ θο δο ξι ι α ας το πα αν
 θα αυ μα α α στον θε ο λο γι ι α α
 ας την βου υ σιν των θει ων δο ογ μα α α α α
 των τον α ε ε ε εν να ο ον πο ο ο τα α α
 α μον την πη γην τη η ην βου ϛ ϛ σαν αμ βρο
 σι ι ας θει α α να α α μα α α τα

Στίχ. ε'. Αινείτε τον Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι

Π ^{Δι} ο ο ο θω πνευ μα τι κω ω ω ω ση η η
 με ε ε ε ρον ^θ α νυ μνη η σω ω ω με εν
 το ον **Ι** ι ι ε ρα αρ χην ^Δ τον των Α πο στο ο
 ο ο λων ο ο μο ο ο τρο ο ο ο πον ^{Νη} και της ευ
 σε βει ει α α ας υ πε ερ μα α α α χον ^{Δι} της
 θε η γο ρι ας τη η ην πλημ μυ υ ραν ^Δ το ρε
 ευ μα δι δα σκα λι α α ας το η η δυ υ υ
 τα α α α τον ^θ των λο ο γων των υ ψη γο ρω ω
 ων την α α σφα α α λει ει ει αν ^θ τα ς ρα
 νο ο βρο ο ο ντα χει ει λη ^Δ την πυ ρι ι πν ς εν
 γλω ω ω σ σαν ^Δ της σο φι ι ι ι ας το ον θη
 η η σα α αυ ρον ^θ τς Λο ο γς τον κη η η
 ρυ υ υ υ υ κα ^θ των πι στων το εγ κα α λ λω
 ω ω πι ι ι ι σμα ^Δ

Στίχ. ζ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ
 ἀλήθεια τοῦ Κυρίου ^Δ
 με νειεις το ο ον αι ω ω να ^Δ

^{Δι}
 υ υμ νοις χρε ω στι κοι οι οι οις α α α
 πα α α αν τες ε παι νε ε σω ω ω με εν
 το ον θε ε ε ο λο ο γον τϵ Χρι στϵ της ποι οι
 οι οιμνης το ον φυ υ υ λα α α α κα α γρευ την
 των λυ υ κω ω ν δε πα αν σο ο ο ο φον ζι ζα
 νι ων νο θων ε ε ε λα τη η ρα σπο ρε ε α
 ορ θων δογ μα α τω ω ν τον πα αν θα α αυ μα α α
 στον δι ω ω κτην αι ρε τι ζο ον τω ω ν ι σχυ υ
 ρο ο τα α α α τον τον ε παυ ξη η σα α α
 ντα ο ο ντως ε γρη γο ορ σει ει θει ει ει α
 τϵ Χρι στϵ τα τα α α α λα ντα α ω ω ως
 ει ει ει ει κος και κο ο σμω φω τι ι ι σα
 α α α α ντα δι δα χων θει αις λα α μ προ ο
 ο τη η η η σι

Δόξα.
Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Η γρη γο ρο ος γλωσ σα α σου προς δι δα σκα

α λι ι ι α αν εν τοις ω σι των καρ δι ων ε

νη η χου ου ου σα α τας των ρα θυ μων ψυ χα ας δι

α νι ι ι στη η η η σι και θε ο φθογ

γοι οισ ρη μα α σι κλι ι ι μαξ ε ευ ρι σκε ε ται

τους εκ γη ης προς ου ρα α νον α να φε ε ε ε

ρου ου ου ου σα δι ο Γρη γο ο ρι ε Θε ε ο

ο λο ο ο γε μη παυ ση πρε σβε υ ων Χρι ι στω

εκ κι ιν δυ υ υ νω ων σω θη η ναι τας ψυ υ χα

α α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Ο ^{Δι} Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α
 φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης
 γης ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις
 συ να νε ε ε στρα α α α α φη ^{Νη} εκ Παρ θε
 ε ε ν ⁸ γαρ α α γνης σαρ καπροσ λα α α βο με ε
 νος και εκ ταυ της προ ε λθων με τα της προ οσ λη η
 η η ψε ε ε ε ως ^{Γα} ει εις ε ε σι ι Υι υι ος ²²
^{Δι} δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ υ σιν αλλ ου την υ υ
 πο ο ο ο στα α α α σιν ^{Νη} δι ο τε ε λει ο
 ον αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω πον
 α λη θως κη ρυ υ υ υ υ υ τ το ο ο ο ον
^{Νη} ^Δ ²² τες ο μο λο ο γου ου ου μεν Χρι στον τον Θε ο ο
 ο ον η η η η μων ^{Νη} ον ι ι ι κε τε ευ ε
 μη η τερ α νυ υ υ υ υ φε ε ε ευ τε ^Δ ²² ε λε
^{Νη} η θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν ^{Δι} ^{Νη} ²²

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὦς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
Ⲅ Ⲅ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σϷ Ⲅ Ⲅ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ⲅ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κς ς

Θε ου ημων

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς

Τῆ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-Θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε

κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι
σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Πα φ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα της ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μθ ς ς

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

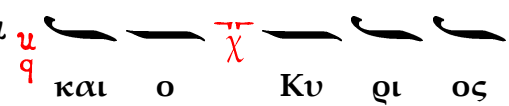
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

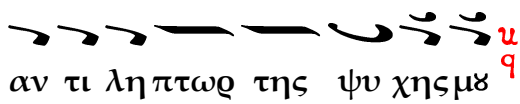
Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τθ στο μα τος μθ

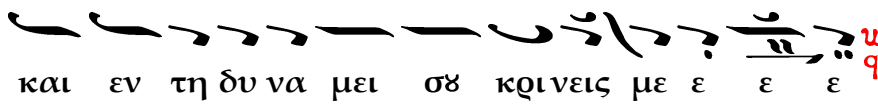
Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυριος

αντιληπτω της ψυχης μου

O Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με

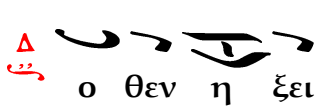

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ

H βοηθεια αμαρα Κυριι

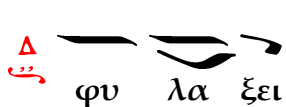

ετς ποιησαντος τον ερανον και την γην

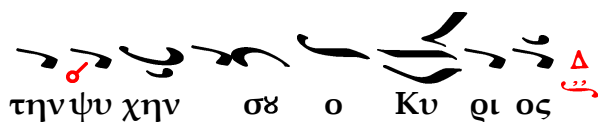
Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
οθεν ηξει

η βοηθεια μου

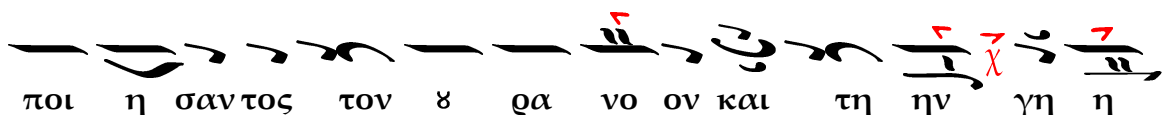
H βοηθεια αμαρα Κυριι

ετς ποιησαντος τον ερανον και την γην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυλαξει

την ψυχην σου Κυριος

H βοηθεια αμαρα Κυριι

ποιησαντος τον ερανον και την γην

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^δ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ς προ φθα α σ ει με ^Γ ^ζ

Στίχος α'. ^{Γα} ^Χ **Ε** ξε λ θ με εκ των ε χ θρων μ ο Θε

^{Νη} ^Δ ^δ ος και εκ των ε πα νι στα ^Χ ^Μ με νων επ ε με ε λυ

^Μ ^Γ ^ζ τρω σαι αι με ^Γ ^ζ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^δ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ς προ φθα α σ ει με ^Γ ^ζ

Στίχος β'. ^{Γα} ^Χ **Ρ** υ σαι με εκ των ε ρ γα ζο με νων την

^{Νη} ^Δ ^δ α νο μι αν και εξ αν ^Χ ^{Γα} δρων αι μα των σω σον

^Γ ^ζ με

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^δ το ε λε ο

^Χ ^Γ ^ζ ος σ ς προ φθα σ ει με ε ε ε ^Γ ^ζ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 7, γ' 13-16, ἐκλογή).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν

αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ᾧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου· διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατασκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρωσ βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Παροιμ. δ' 14).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς

δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται· καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλος ἔστιν ἀγαθὴ· ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου· ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἔστι παρὰ σοί· καὶ ὀδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς

μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε εν θε οἰς πρα ξε ε σι το ο σω ω ω ω
μα ^π9 συν τη ψυ χη νο μι μως προ κα α θη ρα α α α
με ε ε ε νος ^π9 τω της θε ο λο γι ας ο ρει ει
προο σε ε βης τα θει α μυ στα γω γϞ με ε νος ²² θε ο
φα ντο ορ Γρη γο ο ο ο ρι ι ι ι ε ^π9 και τον α
δυ τον υ υ πε ελ θων γνο ο ο φον ^π9 την θε ο τυ
πω τον ε δε ξω νο μο ο θε ε σι ι αν ²² ο μο
Ϟ σι ι ον εγ γε γραμ με ε ε νη ην Τρι α α α
α δα ^π9 ην προ σκυ νϞ Ϟν τε Ϟ δι α α σϞ α νυ
μϞ ντε Ϟ λε ε γο ο ο μεν ^π9 η εν Τρι α δι γι
νω σκο με ε ε νη Μο ο νας ²² ε λε η σο ο ο ον
η η η η μας ^π9

Λ ο γω θε Ϟ α νοι οι οι ξας το στο μα α σϞ ^π9 το
της σο φι α ας ει ει ει ειλ κυ υ σας Πνε ε ε ευ

μα και πληρης χα α ρι ι το ος γε νο ο ο ο
με ε ε ε νος τα θει α ε βρο ντη σας δογ μα α
τα τρισ μα κα αρ Γρη γο ο ο ο ρι ι ι ι ε και
ταις Α γγε λι καις συμ μυ η θεις δυ να α με ε σι
το τρισ σον ε κη ρυ ξας φα ος και αι α με ε ε ε
ρι ι ι ι στον δι ο ταις σαις ελλαμφθεντες θε η η
γο ο ρι ι ι αις Τρι α δα προ ο σκυ υ νϋ ϋ
μεν εν μι α θε ο τη η τι γνω ρι ζο με ε ε
νη ην εις σω τη ρι α τωων ψυ χω ω ω ων η η η
η μων

Τη πυ ρι νη η γλωσ ση η σα θε ορ ρη μον Γρη
γο ρι ι ε τας θε ο μα χης ε νε πλη η σας
των αι ρε τι ι ζο ο ο ντων γλωσ σαλ γι ι ι ι
ας θει ον ως α λη θω ω ως α α α νε δει ειχ θης
στο ο ο ο μα εν Πνευ μα τι ι λα α λη η
σαν τα με γα λει α τϋ ϋ ϋ ϋ Θε ε ε ε ϋ και

γραμμασι δια τυπωωωωωωσαντην της κρου
 φι ο μυστα Τρι ι α α δος ο μο ο δυ υ υ
 να μον ο σι ι ι ι αν και το τρι ση η η λι
 ο ον φως κατα λα α αμ ψα ας τον πε ρι ι
 ι γει ει ον κο ο ο σμον πρε σβε ε ε ε ε
 ευ εις α πα α α αυ στως υ περ τω ων ψυ χω ω
 ω ων η η η η μων

Ἦχος ♩ Πα ϕ

Δ Πα ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
 ευ μα α α α τι

Ε εν θε οις πρα ξε ε σι το ο σω ω ω ω
 μα συν τη ψυ χη νο μι μως προ κα α θη ρα α α α
 με ε ε ε νος τω της θε ο λο γι ας ο ρει ει
 προ ο σε ε βης τα θει α μυστα γω γω με ε νος θε ο
 φα ντο ορ Γρη γο ο ο ο ρι ι ι ι ε και τον α
 δυ τον υ υ πε ελ θων γνο ο ο φον την θε ο τυ

πωτον ε δε ξω νο μο ο θε ε σι ι αν ο μο
 ς σι ι ον εγ γε γραμ με ε ε νη ην Τρι α α α
 α δα ην προ σκυ νθ ον τες δι α α σθ α νυ
 μνθ ντες λε ε γο ο ο μεν η εν Τρι α δι γι
 νω σκο με ε ε νη Μο ο νας ε λε η σο ο ο ον
 η η η η μας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Α μαρ τω λων τας δε η η σεις προσ δε χο με ε
 νη και θλι βο με νων στε να γμον μη πα ρο ρω σα πρε
 σβευ ε τω εξ α γνω ν λα γο νων σθ σω θη ναι η
 μας Πανα γι ι α Παρ θε νε ε ε ε

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίας πηγῆ, καὶ θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα· τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ, μετ' εὐσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διετράνωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν, ἐνιζομένην, τῷ ταύτῳ τῆς Θεότητος, τρισσομένην δέ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι· βίου μὲν καθαρότητι, λαμπρότητι λόγων δέ, σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν θεόπνευστε· παρ' ἧς ἐκπεμφθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας

μου σύνεσιν. (μη' 4)

Αἴγλη θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας· πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῶ, Θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὠμίλησας· διαφανὲς γάρ, τὸν σὸν νοῦν ὥσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτίνα πλουσίως, τὴν ἐνιαίαν ἐχώρησας· ἦν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. (λς' 30)

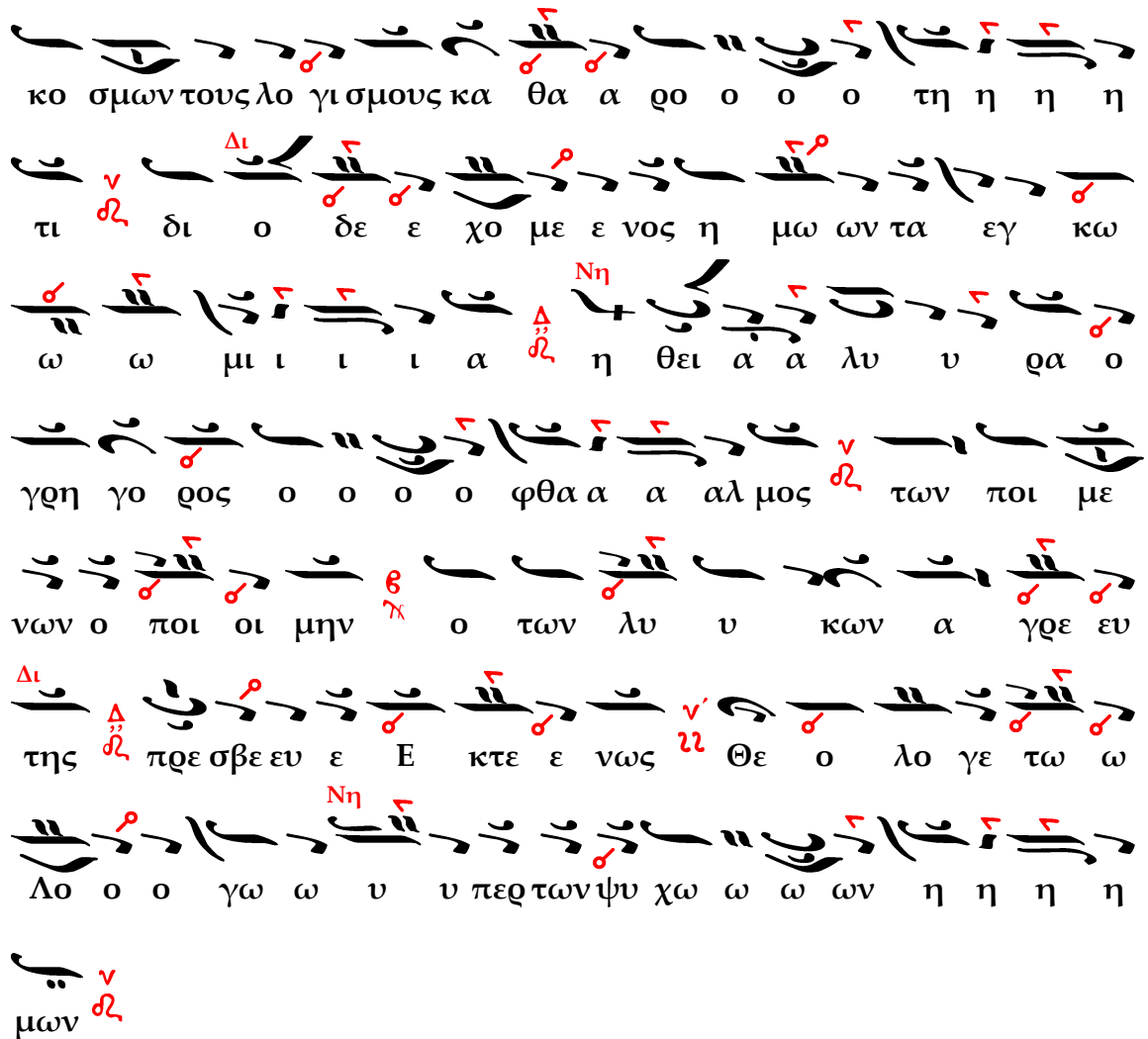
Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἰεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, ὁ πᾶσαν εὐφραίνων πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι· τρυφῆς ὁ χειμάρρους· τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος· ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβῆς φύλαξ ἔννομος· ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος· ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος· ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· εὐήχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν Γραφῶν ἐρμηνεύουσα. Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ἀνατολίου.

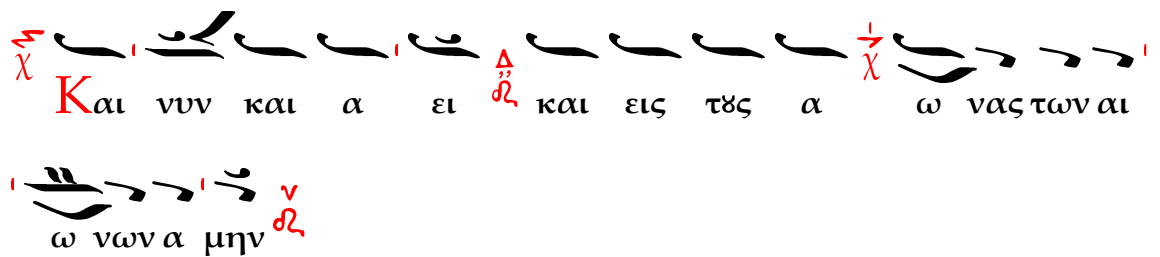
Ἦχος πλ' Α' Νη ς

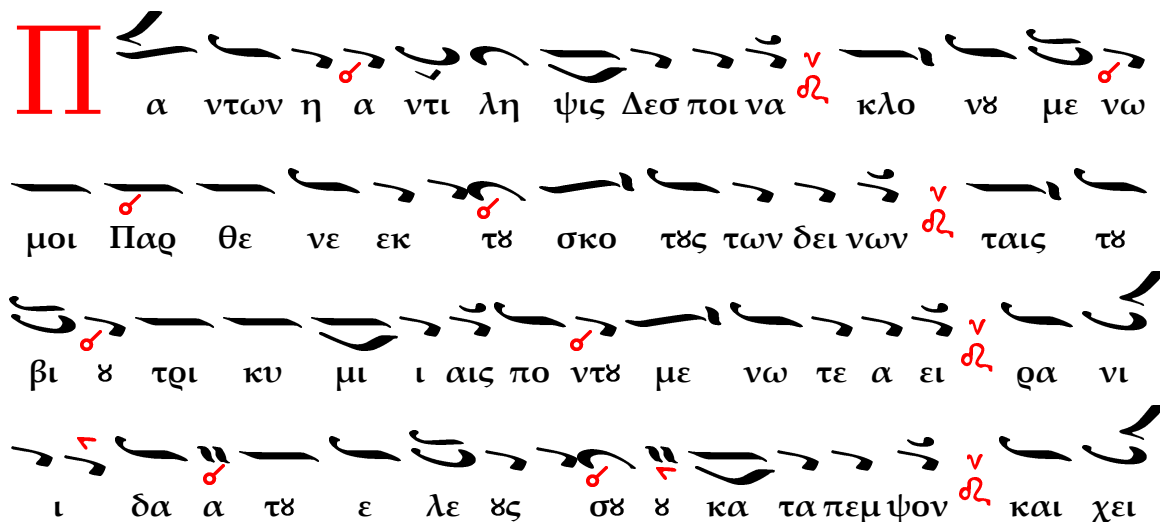
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α τι
Τ^{νη} ας καρ δι ι ας των πι ι στων γε η
πο νων τη γλωτ τη σου Γρη η γο ρι ι ε ευ σε
βει ας εν α αυ ταις α ει θα λεις ε βλα στη σας καρ
που ου ους τω ω Θε ε ε ω τας α καν θω δεις
αι αι ρε ε ε σεις προ ορ ρι ζο ον εκ τε ε μων και

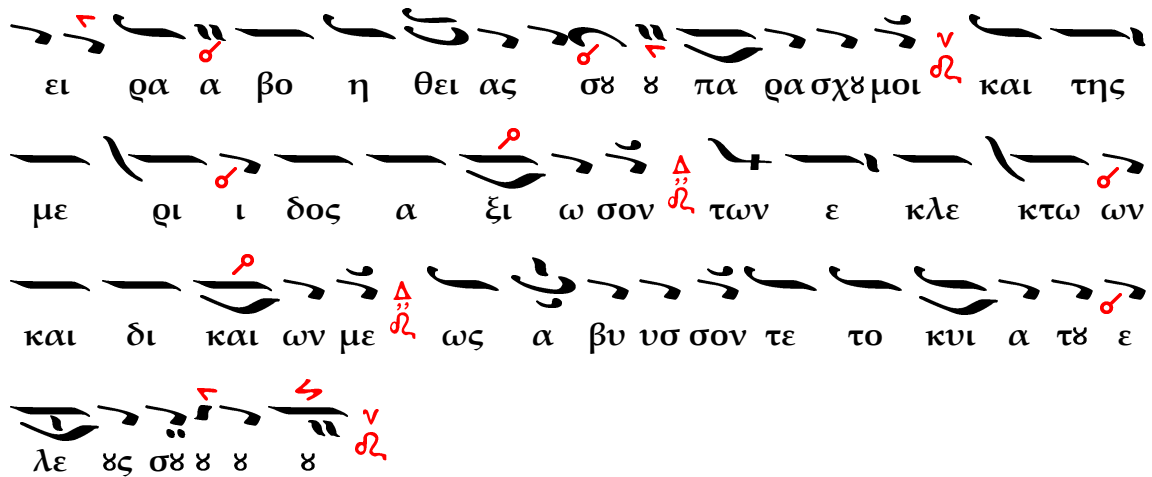

 κο σμών τους λο γισμούς κα θα α ρο ο ο ο τη η η η
 τι δι ο δε ε χο με ε νος η μω ων τα εγ κω
 ω ω μι ι ι ι α η θει α α λυ υ ρα ο
 γρη γο ρος ο ο ο ο φθα α α αλ μος των ποι με
 νων ο ποι οι μην ο των λυ υ κων α γρε ευ
 της πρε σβε ευ ε Ε κτε ε νως Θε ο λο γε τω ω
 Λο ο ο γω ω υ υ περ των ψυ χω ω ω ων η η η η
 μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν. Ἦχος πλ. Νη ς

 Και νυν και α ει και εις τας α ω νας των αι
 ω νων α μην

Π α ντων η α ντι λη ψις Δεσ ποι να κλο νθ με νω
 μοι Παρ θε νε εκ τθ σκο τθς των δει νων ταις τθ
 βι θ τρι κυ μι ι αις πο ντθ με νω τε α ει ρα νι
 ι δα α τθ ε λε θς σθ θ κα τα πεμ ψον και χει

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.
Τοῦ ἁγίου.

ᾠχος 4 Πα ρ

Ο ποι με νι κος αυ λος της θε ο λο γι ας
σθ τας των ρη το ρων ε νι ι κη σε σαλ πιγ γας
ως γαρ τα βα θη τσ πνευ ματος εκ ζη τη σαν τι
και τα καλ λη τσ φθε εγ ματος προ σε τε θη σοι
αλ λα πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω Πα α τε ερ
Γρη γο ρι ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δι και ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς
ς σου ου ου ου

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου

(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *